نخستین رویداد از سلسله‌نشست‌های «عصر فرهنگ رضوی» با تجلیل و نکوداشت کارگردان نام‌آشنای سینمای ایران و جهان به همت آستان قدس رضوی در مشهد برگزار شد

عصر مجید مجیدی

ناهید آذرنوش

زهره کهندل | نخستین رویداد از سلسله‌نشست‌های «عصر فرهنگ رضوی» با تجلیل و نکوداشت «مجید مجیدی» عصر روز گذشته با یاد رهبر شهید هنرشناس کشورمان و شهدای جنگ تحمیلی ۴۰ روزه در جوار مضجع شریف حضرت علی‌بن‌موسی‌الرضا(ع) برگزار شد.

برنامه «عصر فرهنگ رضوی» با هدف تکریم نخبگان و چهره‌های اثرگذار حوزه فرهنگ و هنر زیارت در نخستین برنامه، میزبان مجید مجیدی، کارگردان بلندآوازه و پرافتخار سینمای ایران و خالق اثر ماندگار و آیینی «رضای رضوان» بود که این مستند در آغاز این مراسم برای حاضران پخش شد.

حجت‌الاسلام حسین شریعتی‌نژاد، معاون تبلیغات اسلامی آستان قدس رضوی درباره برنامه «عصر فرهنگ رضوی» گفت: این برنامه از تأکیدات تولیت معظم آستان قدس بود تا محفلی برای قدرشناسی از اهل علم، فرهنگ و هنر کشور برگزار شود و خوشحالیم که نخستین میهمان این برنامه مجید مجیدی بودند به‌ویژه پس از افتخاری که در میدان پاسداری از خون شهدای عزیز کشورمان در جشنواره فیلم بوسان داشتند.

او با بیان اینکه «عصر فرهنگ رضوی» میدانی برای معرفی بیش از پیش بزرگانی است که در مکتب رضوی خدمتی ماندگار خلق کرده‌اند، افزود: رهبر شهید کشورمان بر معرفی الگوهای فرهنگی و هنری که بار دیگر در کنار مردم در میدان فرهنگ، مبعوث شوند، تأکید داشتند.

رضا خوراکیان، مدیر عالی حرم نیز در سخنانی بر اهمیت نقش هنرمندان در معرفی چشمه معنویت رضوی و ارتباط و پیوند مردم با امام رضا(ع) تأکید کرد و گفت: ارتباط و پیوند امروز مردم با امام هشتم(ع) رابطه وسیع و عمیقی است و ما آنچنان که بایسته و شایسته است، نتوانسته ایم این ارتباط را به خوبی نشان دهیم. بشریت امروز تشنه معنویت است و در این اماکن مقدس سیراب می‌شود. باید برای این مردم تشنه مفاهیم معنوی، این معانی را با ابزار هنر نمایان کرد.

▪تفکیک سینمای دینی، جفای به دین است

مجید مجیدی سخنانش را با یاد رهبر شهید کشورمان، سید شهدای انقلاب اسلامی و شهدای جنگ ۴۰ روزه آغاز و از مادر مرحومش یاد کرد که مانند بسیاری از مادران ایرانی، فرزندانی مأنوس با قرآن و عترت، تربیت کردند و گفت: هر دعوتی از مشهد باشد برای زیارت مضجع مقدس امام رضا(ع) سراپا شور و اشتیاق می‌شوم چون هرچه هستیم و داریم از لطف و کرامات امام هشتم(ع) است.

او با اشاره به جفایی که در این سال‌ها به حوزه‌های مختلف فرهنگی و هنری با تفکیک سینمای دینی شده، تأکید کرد: چرا برای دین چارچوب می‌سازید و با پسوند «دینی» آن را تفکیک می‌کنید در حالی که تاروپود وجود انسان‌ها، دینی و معرفت دینی است و این تفکیک موجب شده در تولیدات فرهنگی و هنری موفق نباشیم و نگاه کلیشه‌ای داشته باشیم.

او افزود: اساساً زبان فطرت، زبان دین است و اگر با زبان فطرت با مردم جهان حرف بزنیم اثرگذار است؛ چراکه مفاهیم فطری ایثار، درستی و راستی همه در دین است.

مجیدی با اشاره به نقدی در نیویورک‌تایمز پس از راهیابی «بچه‌های آسمان» به اسکار گفت: آن منتقد شناخته شده با اشاره به سکانس قندشکنی پدر در فیلم نوشته بود؛ «سر تعظیم فرود می‌آورم برای فرهنگی که در آن خانواده‌ای فقیر حاضر نیست از قند و امانت مردم استفاده کند». خب این فرهنگ متأثر از فطرت بشری است و نهادینه شده در فرهنگی اسلامی، ولی ما به این معرفت اسلامی جفا کردیم.

او تأکید کرد: وجود مقدس امام رضا(ع) ظرفیت بزرگی است و باید از هنرمندان دعوت شود تا پای کار بیایند. دوستانی دارم که دل در گرو محبت امام هشتم(ع) دارند و می‌گویند دلمان می‌خواهد کار کنیم، امیدوارم راه همکاری برایشان باز شود؛ چراکه حرم مطهر، گنجینه معرفتی است و تک تک زائران قصه دارند.

▪شیرینی نخستین اکران «محمد رسول‌الله(ص)» در مشهد

این فیلمساز کشورمان در ادامه به بیان خاطراتی از فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» پرداخت و یادآور شد بنا دارد به زودی این خاطرات را جمع‌آوری کرده و در کتابی منتشر کند.

او گفت: پس از ساخت این فیلم، تقاضا کردم که اولین نمایش فیلم در مشهد مقدس باشد؛ چون برای ساخت فیلم از آقا امام رضا(ع) اجازه گرفتم. مراسم اکران هم در سینما هویزه مشهد و بسیار باشکوه بود، سالن مملو از خادمان حضرت بود و در طول نمایش فیلم، دائماً صلوات بر پیامبر(ص) بود، هنوز شیرینی آن اکران را به یاد دارم.

مجیدی افزود: نخستین نمایش جهانی فیلم هم در جشنواره مونترال کانادا بود که صف حدود یک کیلومتری برای خرید بلیت فیلم تشکیل شده بود و مسلمانان از مناطق مختلف کانادا برای تماشای فیلم آمده بودند.

این فیلمساز به جفایی که کشورهای اسلامی همچون مصر و عربستان به این فیلم کردند، اشاره کرد و افزود: گفتند نمایش این فیلم در کشورهایشان حرام است درحالی‌که برای این فیلم از منابع اهل تسنن هم استفاده کردیم و اصلاً یکی از دلایلی که به مقطع کودکی پیامبر(ص) پرداختیم این بود که وفاق در کشورهای اسلامی ایجاد شود ولی آن‌ها مشکلشان این بود که فیلم، محصول انقلاب اسلامی است. هرچه تلاش کردیم که فیلم را در کشورهایی همچون هند و چین به نمایش بگذاریم نشد، اما مطمئنم که فیلم راه نمایشش را پیدا می‌کند؛ چون نمی‌توان راه نور و معنویت را بست.

او اضافه کرد: در دیداری که با آقای شهید داشتیم ایشان گفتند از نمایش جهانی چه خبر؟ گفتم آقا خیلی ما را اذیت می‌کنند و راه را بر فیلم ما می‌بندند. آقا خندیدند و گفتند الحمدلله به‌خاطر این موفقیت، اگر کارتان موفق و اثرگذار نبود این‌قدر به آن عناد نمی‌شد.

▪ماجرای یک دعوت

او با اشاره به مسئولیت سنگینی که ساخت این فیلم بر دوشش گذاشته بود، خاطرنشان کرد: برای ساخت فیلم محضر علمای زیادی رسیدیم؛ همچون آیت‌الله العظمی سیستانی، آیت‌الله العظمی وحید و آیت‌الله العظمی جوادی آملی. چالش‌های زیادی هم برای فیلم داشتیم، از رهبر شهید هم اجازه گرفتم که بهترین‌های جهان را پای کار بیاورم و این فیلم ظرفیت‌های زیادی هم برای سینمای ایران به وجود آورد.

مجیدی با اشاره به استعانت از پیامبر اکرم(ص) برای ساخت این فیلم گفت: در مدینه به حرم پیامبر(ص) رفتم، مشکلات را نوشتم و تک به تک در حرم برایشان گفتم. می‌خواستم یکی از بهترین فیلمبردارهای دنیا که مسلط به نور و رنگ است و برنده چند دوره اسکار بوده را به پروژه دعوت کنم؛ چون خلق این تصاویر فقط از عهده او برمی‌آمد. برگشتیم ایران و گفتم قرار است آقای «ویتوریو استورارو» را برای فیلمبرداری کار دعوت کنم، دوستانم گفتند جوزده شده‌ای مجیدی! ایمیلی برای آژانس ایشان فرستادیم، ولی جوابی که گرفتیم این بود که چند سال درگیر پروژه‌های مختلف هستند و امکان همکاری جدید ندارند. چند روز بعد ایمیلی آمد که با نام «الله نورالسماوات و الارض» شروع شده بود و استورارو گفته بود که می‌خواهد راجع به فیلم بیشتر بداند. جواب ایمیل را دادم و خلاصه داستان را برایش فرستادم. دو روز بعد جواب داد؛ افتخار می‌کنم فیلمبردار فیلمی درباره وجود یگانه عالم هستی، پیامبر اسلام باشم. جوابش تمام بدنم را لرزاند، همدیگر را در ایتالیا دیدیم و آنجا از پیامبر(ص) گفتم که با شور و شعف گوش می‌کرد. لحظه خداحافظی از او پرسیدم چرا این کار را پذیرفت؟ گفت فکر کنید که به این کار دعوت شدم! گفتم یقیناً همه ما دعوت شدیم؛ ولی کارت دعوت شما چطور به دستتان رسید؟ گفت دو سال پیش یک پروژه نورپردازی در الجزایر داشتم و فرصت داشتم درباره اسلام تحقیق کنم، چهار بار ترجمه قرآن و زندگی پیامبر(ص) را خواندم. او پیامبر اسلام را بسیار می‌شناخت. آخرین بار و پس از اینکه داستان سفر معراج پیامبر(ص) را خوانده بود، ایمیل ما به دستش رسید که پیشنهاد فیلمبرداری این پروژه بود و آنجا یقین کرد که به این کار دعوت شده است.

مجیدی با بیان خاطره‌ای از تشرف این فیلمبردار ایتالیایی به حرم مطهر امام رضا(ع) یادآور شد: از باب‌الجواد(ع) وارد حرم شدیم، دیدم شوکه شد و گفت اینجا چه خبر است؟ میهمانی است؟ گفتم نه! گفت پس این همه جمعیت اینجا چکار می‌کنند؟ گفتم هر شب همین است. مست حال مردم بود و مدام سؤال می‌پرسید. می‌گفت ما در کلیسا، ارتباطی با هم نداریم ولی اینجا چقدر ارتباط آدم‌ها درهم تنیده است. وقتی ضریح را دید انگار چهار میخش کرده‌اند، نیم ساعت محو تماشای ضریح بود.

کارگران «محمد رسول‌الله(ص)» به بیان خاطره دیگری از دعوت آهنگساز فیلم پرداخت و گفت: آقای «آی.آر. رحمان» هندی است، هندو بود که مسلمان شد. وقتی دعوت به کار شد، با هزینه خودش به تهران آمد. آن زمان رقم قراردادهایش یک میلیون دلار بود، ولی با ما قرارداد سفید، امضا کرد. دو سال تمام وقت گذاشت ولی هزینه کمی گرفت و گفت این کار را برای آخرتم انجام دادم. از او درباره راز این دعوت پرسیدم و گفت: سال‌ها پیش در عالم رؤیا، خواب مردی نورانی را دیدم که پیامبر(ص) بود. همان جا شروع به تحقیق درباره اسلام کردم و دو سال بعد مسلمان شدم. پس از تشرف به اسلام، به حرم پیامبر(ص) رفتم و دوباره آنجا خوابی دیدم و از پیامبر(ص) خواستم به عنوان یک مسلمان در عرصه هنر افتخارآفرین شوم. سال بعدش دو جایزه اسکار برای «میلیونر زاغه‌نشین» گرفتم؛ ولی قلبم آرام نشد و از پیامبر(ص) عذرخواهی کردم که چرا از ایشان، یک خواسته دنیوی داشتم تا اینکه فیلم شما به من پیشنهاد شد و ادای دینی به ساحت مقدس پیامبر(ص) بود.

مجیدی در خاطره دیگری از این فیلم ماندگار گفت: هنروران زیادی برای این پروژه داشتیم. یک روز دیدم یکی از این هنروران با فیلمبردار ما دارد ایتالیایی حرف می‌زند. پرس‌وجو کردم و گفتند فلانی با راننده می‌آید و جواهرفروش است. گفت: وقتی شنیدم فیلمی درباره پیامبر(ص) ساخته می‌شود و دارند سیاهی‌لشکر می‌گیرند، آمدم سیاه‌لشکر شوم تا با دستمزد این کار برای خودم کفن بخرم.

گزارش

ارزیابی پیامدهای دستورالعمل جدید قیمت‌گذاری خوراک و فراورده‌های نفتی

بازی با فرمول‌ها

طوسی | ابلاغ دستورالعمل جدید قیمت‌گذاری خوراک و فراورده‌های نفتی، بار دیگر مناقشه کهنه میان صیانت از منابع عمومی و پیش‌بینی‌پذیری متغیرهای کلان در بازار سرمایه را زنده کرد؛ تصمیمی که اگرچه با منطق عدالت توزیعی و ارتقای استاندارد کیفی سوخت اتخاذ شده، اما ابهام در سازوکارهای اجرایی آن زنگ خطر افزایش ریسک سرمایه‌گذاری را برای نمادهای بزرگ بورس به صدا درآورده است. ابلاغ دستورالعمل جدید روابط مالی میان وزارت نفت و شرکت‌های پالایشی، فضای دادوستد سهام را با موجی از نگرانی روبه‌رو کرده است. در کانون این بحث‌ها، تغییر در میزان تخفیف نفت خام تحویلی به پالایشگاه‌ها و نقش شاخص‌های کیفی‌سازی فراورده‌ها قرار دارد. از منظر دستگاه‌های سیاست‌گذار و دولت، واقعی‌سازی قیمت خوراک، حفظ درآمدهای عمومی و جلوگیری از انتقال رانت مواد خام ارزان به حاشیه سودهای بادآورده، ضرورتی گریزناپذیر در شرایط تنگنای بودجه‌ای است. همچنین سیاست‌گذار معتقد است تعیین جرایم و پاداش بر اساس استانداردهای کیفی، اهرم لازمی است تا پالایشگاه‌ها به سمت تولید سوخت استاندارد و کاهش مازوت حرکت کنند و صرفاً به دریافت تخفیف‌های تکلیفی اتکا نکنند. با این حال، در سوی دیگر میدان، بازار سرمایه با چالش عدم قطعیت روبه‌رو است. زمانی که بخش قابل توجهی از سهام عدالت و صندوق‌های بازنشستگی در این نمادها متمرکز است، هرگونه تغییر در شیوه ارزش‌گذاری، بازتابی فراتر از یک صنعت خاص خواهد داشت. برای بررسی دقیق‌تر ابعاد این دستورالعمل، موضوع را در گفت‌وگو با دو کارشناس ارشد بازار سهام به بحث گذاشته‌ایم.

▪ابهام در نحوه محاسبه سود و پیش‌بینی‌پذیری

مجتبی باقری شاد، کارشناس بازار سرمایه با اشاره به پیشینه مناقشات میان پالایشگاه‌ها و دولت، درخصوص ریشه نارضایتی سهام‌داران به قدس گفت: مسئله اصلی سهام‌داران صرفاً کاهش چنددرصدی سود شرکت‌ها نیست؛ بلکه ابهام در نحوه محاسبه سود آینده و مخدوش شدن پیش‌بینی‌پذیری مدل‌های مالی است. سرمایه‌گذار در بورس، جریان نقدینگی و سودآوری آتی را خریداری می‌کند و وقتی قواعد بازی دستخوش تغییر ناگهانی شود، نخستین پیامد آن افزایش ریسک سرمایه‌گذاری و درنتیجه افت ارزش‌گذاری دارایی‌هاست. وی افزود: در تغییرات اخیر، موضوع فراتر از یک عدد است. برای نمونه، تخفیف نفت خام سنگین از حدود منفی ۶ دلار به منفی ۴/۱ دلار و نفت سبک از منفی ۵ دلار به منفی ۲ دلار تغییر کرده که در نگاه نخست، به معنای کاهش حاشیه سود ناخالص از طریق گران شدن ماده اولیه است. اما مسئله بنیادین به مفهوم «کرک اسپرد» یا همان فاصله ارزش فراورده‌های تولیدی با بهای نفت خام ورودی بازمی‌گردد. نگرانی بزرگ فعالان بازار این است که اگر در شرایط خاص، فرمول‌ها به‌گونه‌ای عمل کنند که پالایشگاه نتواند از جهش‌های جهانی کرک اسپرد منتفع شود، دیگر انگیزه‌ای برای پذیرش ریسک‌های عملیاتی باقی نخواهد ماند.

▪بورس با غافلگیری مخالف است

باقری شاد در ادامه درباره سازوکارهای احتیاطی و ابهام‌آور مصوبه تصریح کرد: بازار سرمایه اساساً با نفس تغییر فرمول مشکلی ندارد؛ بلکه با غافلگیری و واژه‌های مبهم نظیر «شرایط اضطراری» و «اختیارات خاص سیاست‌گذار» مخالف است. اگر قاعده بازی روشن باشد، تحلیلگر بازار می‌تواند سناریو گران شدن خوراک را در مدل خود محاسبه کند، اما وقتی سرمایه‌گذار نداند سقف مداخله دولت کجاست، ریسک سیستماتیک کل بورس از پتروشیمی‌ها گرفته تا صنایع معدنی و فولادی افزایش می‌یابد. بنابراین، دفاع از پالایشی‌ها به معنای ترجیح منافع یک گروه خاص نیست؛ بلکه دفاع از اصل شفافیت در سیاست‌گذاری اقتصادی است. وی همچنین یادآور شد: این مسئله برای صنعت پالایش اهمیت بیشتری دارد؛ زیرا طرح‌های توسعه‌ای آن سرمایه‌بر و بلندمدت‌اند و هرچه قواعد درآمد و هزینه ناپایدارتر باشد، احتمال تعویق سرمایه‌گذاری یا مطالبه بازده بالاتر از سوی سرمایه‌گذار افزایش می‌یابد.

▪ارتقای کیفی نیازمند منابع مالی است

مهدی بنی‌اسدی، دیگر کارشناس بازار سرمایه با ارزیابی ابعاد ساختاری و فنی این مصوبه و اثرات آن بر صنایع مختلف گفت: بخش دیگری از این دستورالعمل به بحث رعایت شاخص‌های کیفی ازجمله بنزین و سطح گوگرد فراورده‌ها پیوند خورده است. اصل این رویکرد که فراورده باکیفیت‌تر پاداش بگیرد و برای انحراف از استانداردها جریمه کاهشی اعمال شود، از منظر منطق اقتصادی کاملاً صحیح و قابل دفاع است، اما نکته ظریف اینجاست که ارتقای کیفی و پروژه‌های نوسازی پالایشگاهی مستلزم میلیاردها تومان سرمایه‌گذاری سنگین است. اگر حاشیه سود عملیاتی شرکت‌ها از یک سو تحت فشار قرار گیرد، توان تأمین مالی برای اجرای همین پروژه‌های زیست‌محیطی و کیفی‌سازی عملاً سلب خواهد شد.

▪نباید تمام نمادها را در یک ترازو گذاشت

وی افزود: نباید تمام نمادهای پالایشی نظیر شپنا، شبندر، شتران، شبریز، شراز و شاوان را در یک ترازو قرار داد و حکمی کلی صادر کرد. نوع نفت خام دریافتی، ترکیب سبد محصولات، پیچیدگی فناوری، نسبت تولید فراورده‌های سبک به سنگین و میزان مطالبات از دولت در هر پالایشگاه متفاوت است. ممکن است شرکتی بتواند اثر کاهش تخفیف خوراک را با بهبود ترکیب تولید و رشد نرخ تسعیر ارز جبران کند، اما واحد دیگری به شدت آسیب ببیند؛ بنابراین اظهارنظرهای شتاب‌زده درباره ورشکستگی یا افت شدید سودآوری همه شرکت‌ها از نظر تحلیلی فاقد وجاهت است. بنی‌اسدی با تشریح سناریوهای پیش روی این صنعت خاطرنشان کرد: ما امروز با سه سناریو روبه‌رو هستیم؛ نخست تشدید فشار هزینه‌ای و عدم جبران آن از محل درآمدها که به افت ارزش شرکت‌ها می‌انجامد. دوم جبران این فاصله با رشد قیمت فراورده‌ها و نرخ ارز که اثر مصوبه را خنثی می‌کند و سوم که محتمل‌تر است، تداوم بلاتکلیفی و تعلیق تحلیل در بورس. از آنجا که این شرکت‌ها بخش عمده‌ای از پرتفوی سهام عدالت را تشکیل می‌دهند، آثار این تصمیمات مستقیم و غیرمستقیم بر منافع میلیون‌ها سهام‌دار خرد نیز اثرگذار خواهد بود. بنابراین باید منتظر ماند و در صورت‌های مالی دوره‌ای آتی، بازتاب واقعی این مصوبات را سنجید. وی درباره اثر این مصوبه بر قیمت بنزین نیز یادآور شد: از این دستورالعمل نمی‌توان مستقیم نتیجه گرفت که قیمت بنزین برای مصرف‌کننده افزایش می‌یابد؛ مصوبه درباره نحوه قیمت‌گذاری و روابط مالی صنعت پالایش است، هرچند تداوم سرمایه‌گذاری در این صنعت در بلندمدت با کیفیت و امنیت تأمین سوخت ارتباط دارد. اگر سودآوری شرکت‌ها به شکلی کاهش پیدا کند که سرمایه‌گذاری در توسعه و نوسازی تجهیزات توجیه اقتصادی خود را از دست بدهد، ممکن است اثر آن در سال‌های آینده در ظرفیت تولید و کیفیت محصولات دیده شود.

▪توازن میان صیانت از انفال و رونق بازار سرمایه

آنچه در میانه دعوای سهام‌داران و واضعان دستورالعمل جدید قیمت‌گذاری مغفول مانده، تعریف مرزهای تعادل میان «حفظ حقوق بیت‌المال» و «امنیت سرمایه‌گذاری» است. دولت به‌عنوان نماینده حاکمیت و مالک منابع هیدروکربوری، وظیفه دارد قیمت انفال را به ارزش واقعی نزدیک کند و اجازه ندهد رانت ناشی از نفت خام ارزان به رکوردهای سودآوری غیربهره‌ور تبدیل شود؛ ضمن آنکه پاسخ‌گویی به ناترازی انرژی و کسری بودجه، نیازمند حداکثرسازی منابع درآمدی عمومی است.

اما تحقق این هدف مشروع، نباید با غافلگیری طرف مقابل و دستکاری پیاپی فرمول‌های اقتصادی همراه شود. صنعت نفت تنها در استخراج و رساندن تولید به مرز ۳/۷ میلیون بشکه در روز خلاصه نمی‌شود؛ زنجیره ارزش نیازمند پالایشگاه‌هایی مجهز، کارآمد و توسعه‌یافته است. اگر هدف دولت حرکت به سمت شفافیت و کیفیت است، راهکار آن تثبیت فرمول‌های چندساله، رفع ابهام از اختیارات اداری و تفکیک مشخص حساب‌های مالی است. بازار سرمایه در صورتی می‌تواند موتور محرک تأمین مالی طرح‌های بزرگ ملی باشد که سیاست‌گذار، ثبات در تصمیم‌گیری را ارزشمندتر از درآمدهای مقطعی کوتاه‌مدت بداند.

▪تجربه تکراری شوک‌های شبانه

نگاهی به پیشینه سیاست‌گذاری در حوزه انرژی نشان می‌دهد مناقشه بر سر نرخ خوراک پدیده تازه‌ای نیست. پیش از این نیز در دی‌ماه ۱۴۰۲، صدور دستورالعمل ناگهانی برای محاسبه قیمت نفت خام و فراورده‌ها، موجی از بی‌اعتمادی و ریزش نمادهای پالایشی را رقم زد؛ شوکی که با ورود نهادهای نظارتی، درنهایت دولت وقت را در تابستان ۱۴۰۳ وادار به عقب‌نشینی و اصلاح مصوبه کرد (مشابه تجربه جهش شبانه نرخ خوراک پتروشیمی‌ها در اردیبهشت همان سال). هرچند بدنه تصمیم‌گیر دولت و سازمان برنامه و بودجه بر این باورند نفت جزو انفال عمومی است و تخفیف‌های پیشین به‌جای سرمایه‌گذاری در کیفی‌سازی و کاهش مازوت، صرف تقسیم سود بالا در مجامع شده است، اما فعالان صنعت و سهام‌داران نیز در نامه‌ای خطاب به رئیس‌جمهور تأکید کرده‌اند این رابطه نباید یک‌طرفه باشد؛ به‌گونه‌ای که دولت در روزهای جهش کرک اسپرد سهم بیشتری بخواهد، اما در دوران سقوط قیمت‌های جهانی حاضر به جبران حاشیه زیان شرکت‌ها نباشد.

خروج از این چرخه فرسایشی، نیازمند فرمولی شفاف، پایدار و دوطرفه است تا هم سهم خزانه ملی از انفال تضمین شود و هم امنیت سرمایه‌گذاری برای ۴۹ میلیون دارنده سهام عدالت و سهام‌داران خرد به مسلخ تصمیمات مقطعی نرود.